

„W Słonecznej Krainie”

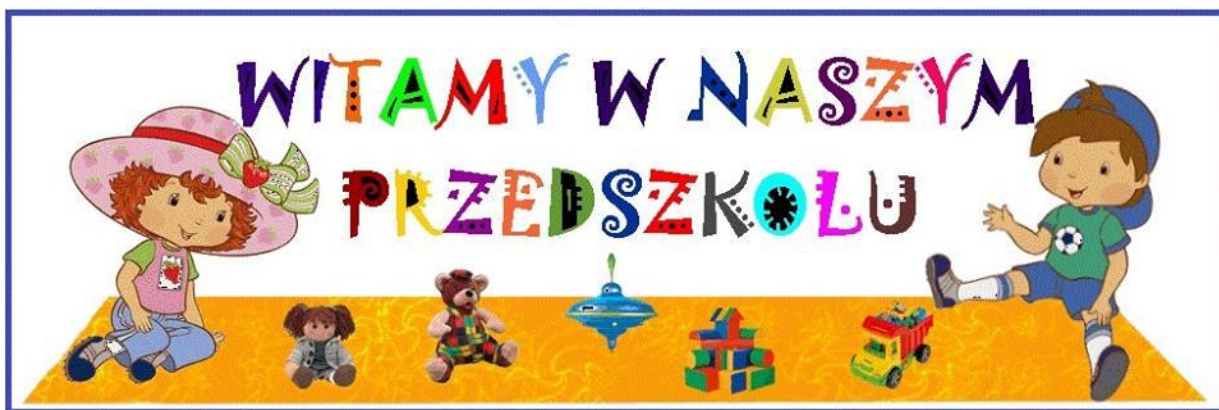

DRODZY RODZICE

Serdecznie witamy Was w nowym roku szkolnym 2019/2020. Przekazujemy w Wasze ręce pierwszy w tym roku szkolnym numer naszej przedszkolnej gazetki.

Za nami czas beztroskich, radosnych wakacji. Wypoczęci i z uśmiechem na twarzy ruszamy do pracy. Przed nami rok pełen nowych przygód, zabaw, ciekawych doświadczeń.

Sz szczególnie miło nam powitać w naszym gronie te Dzieci, które po raz pierwszy przekroczyły próg naszego przedszkola. Przed Nimi trudny czas związany z adaptacją do nowego miejsca i koniecznością rozstania z rodzicami. Pragniemy jednak zapewnić, iż dołożymy wszelkich starań, aby ten pierwszy krok do samodzielności przedszkolaków był miłym wspomnieniem. W pokonywaniu trudności i rozwiązaniu niektórych problemów pomoże lektura naszych artykułów, do której serdecznie Was zachęcamy.

Kilka słów o adaptacji w przedszkolu

Okres, który trwa między trzecim, a siódmym rokiem życia, jest w rzeczywistości najbardziej charakterystyczny dla całego dzieciństwa.

W tym czasie następuje pełny i swobodny rozwój dziecka. Jest to czas dzieciństwa, przez psychologów zwany okresem przedszkolnym. Zapisując dziecko do przedszkola jesteście Państwo słusznie przekonani, że jest to korzystne dla jego rozwoju. Jednak, gdy dziecko po raz pierwszy pozostaje w przedszkolu po kilku dniach pojawiają się wątpliwości.

Nasza wieloletnia praktyka zawodowa uświadomiła nam jak duże problemy adaptacyjne mają dzieci 3-letnie oraz starsze przekraczające po raz pierwszy progi przedszkola. Często dzieci rozpaczliwie bronią się przed zostaniem w przedszkolu. Nie pomagają zapewnienia mamy i taty: Niedługo przyjdę po ciebie...Zabiorę cię po obiedzie...Zrobię zakupy i zabiorę cię do domu....itp. Dla trzylatka zdania te oznaczają jedno: Zostawiają mnie... Pozostałe słowa są niezrozumiałe. Dziecko przez pierwsze dni pobytu w przedszkolu jest dezorientowane. Nie wie z kim ma nawiązać bliższy kontakt emocjonalny i kto będzie zaspokajał jego potrzeby. Najczęściej maluchy opanowują swój strach i próbują jakoś wytrzymać w nowym miejscu. Kiedy są w sali z innymi dziećmi czują się rażniej, ale jeżeli jedno płacze, pozostałe zaczynają szlochać i ma się wrażenie, że wszystkie wprost zarażają się płaczem. Wiadomo, że trzylatki rozpaczają szczególnie mocno, gdy mają iść spać. Do snu kładzie je obca osoba, na dodatek czyni to inaczej niż w domu i nie poświęca dziecku tyle uwagi ile ono chce.

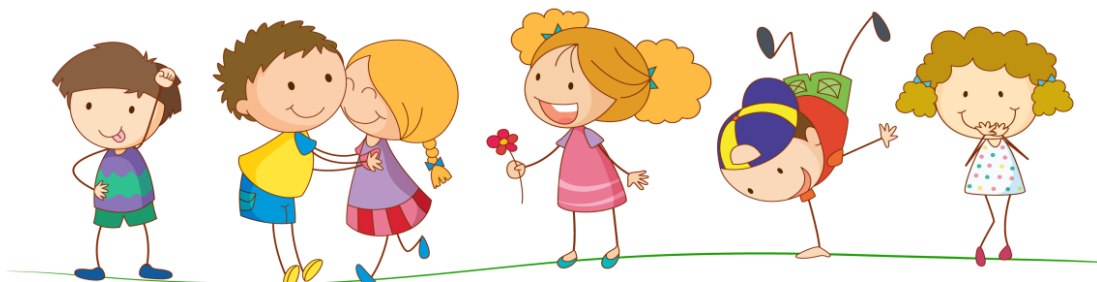
Te pierwsze doświadczenia społeczne często odbijają się na dalszym życiu dziecka. Otoczone, dotychczas, troską i uwagą rodziny nagle znajduje się w miejscu, gdzie wszystko jest obce, inne: przedmioty, osoby, rytm dnia. Niektóre dzieci są zaciekawione inne niespokojne, niepewne, boją się zostać same, bez rodziców. Ich poczucie bezpieczeństwa zostało zachwiane. Część dzieci przystosowuje się dość szybko, u innych okres adaptacji trwa długo. Największe problemy z przystosowaniem się mają dzieci, które miały mało kontaktów z rówieśnikami. Reakcje dzieci w sytuacjach zagrożenia są bardzo różne. Może to być płacz, wycofanie się, pozorna akceptacja, zaburzenie funkcjonowania np. jękanie, moczenie nocne.

Troska o prawidłową adaptację dziecka do nowej dla niego sytuacji jest więc ważnym zadaniem nie tylko dla nauczycielki pracującej w grupie, ale całego personelu

przedszkola, rodziców i bliskich dziecka. Dziecko 3-letnie przychodząc do przedszkola musi przystosować się do:

- ☐ nowego dla niego otoczenia i wymagań związanych ze sposobami korzystania z urządzeń i wyposażenia w swojej sali,
- ☐ przebywania w licznej grupie rówieśników.
- ☐ wymagań stawianych w zakresie czynności samoobsługowych nie zawsze wykonywanych dotychczas samodzielnie w domu rodzinnym,
- ☐ sposobu komunikowania się i odnoszenia się do rówieśników i dorosłych,
- ☐ nowego trybu życia i rozkładu dnia nie zawsze zrozumiałego dla niego,
- ☐ innej niż w rodzinie pozycji społecznej, w grupie rówieśników jest ono jedno z wielu,
- ☐ braku oparcia w osobach bliskich w sytuacjach trudnych, osamotnienia.
- ☐ nawiązywanie kontaktów interpersonalnych z nieznanymi ludźmi.

Bardzo ważne jest, by te pierwsze doświadczenia dziecka z przedszkolem przebiegały w atmosferze bezpieczeństwa, spokoju, łagodności. Nasuwa się więc pytanie jak pomóc maluchom oraz ich rodzicom, aby przezwyciężyć te trudności.

7 rad jak szybko rozstać się z dzieckiem w przedszkolu

RADA 1

ROZŁĄKA JEST NIEUNIKNIONA

Nie przychodźcie do przedszkola w ostatnim momencie. Lepiej mieć czas na spokojne towarzyszenie malcowi w szatni. Nie wprowadzajcie atmosfery pośpiechu i nerwowości. Potem czule, lecz stanowczo i konsekwentnie pożegnajcie się i wyjdźcie. Łzy przy rozstaniu z mamą są naturalne. Dziecko nie ma poczucia czasu i Wasze obietnice, że wrócicie po południu, mogą na początku niewiele dla niego znaczyć. Nie pytajcie też: "Czy mogę już iść?", "Już idę, dobrze?", bo co zrobicie, jeśli zdecydowanie powie "NIE!". Czy zmienicie swoją decyzję powodując tylko mętlik w głowie malucha? Jeśli mimo upływu czasu mama bardzo cierpi przy rozstaniu z dzieckiem lepiej, by przyprowadzał je tata. Pamiętaj też, że najgorsze są poniedziałki. W kolejnych dniach dziecięcy protest nieco się wycisza, by w następny poniedziałek pojawić się z nową siłą.

RADA 2

BĄDŹ PUNKTUALNY I DOTRZYMUJ SŁOWA

Bądź na czas. Przyprowadzaj i odbieraj dziecko punktualnie. Rano dziecko musi się przestawić, jeśli spóźniasz się na zajęcia, jesteś zestresowana, śpieszysz się, nic dobrego z tego nie wyjdzie. Poza tym dziecko, jak gąbka, chłonie Twoje emocje. UWAGA! Nie spóźniaj się z odbieraniem dziecka. Jeśli obiecałaś (obiecałeś), że przyjdiesz po obiedzie - dotrzymaj słowa.

RADA 3

UKOCHANA MASKOTKA

Dziecku będzie rażniej, jeśli weźmie z domu ukochaną przytulankę. Staraj się równocześnie uczyć dziecko, aby nie zabierało z domu dużej ilości zabawek i żeby te zabawki nie były za małe, gdyż mogą się zgubić. Wystarczy, że malec będzie miał przy sobie coś, co pachnie mamą i tatą.

RADA 4

WIĘCEJ MIŁOŚCI !!!

W pierwszych przedszkolnych dniach poświęć dziecku więcej czasu niż zwykle. Pytaj nie tylko o to, czy zjadło zupę i drugie danie, lecz także o to, jak sobie daje radę w nowej sytuacji, co dzieje się w przedszkolu, czego się nauczył, czy ma już kolegę lub koleżankę, jak ma na imię jego pani.

I NAJWAŻNIEJSZE: CZĘSTO JE PRZYTULAJ!

RADA 5

BĄDŹ W BLISKIM KONTAKCIE Z NAUCZYCIELKĄ

Rozmawiaj z nauczycielką o dziecku, jeśli coś Cię niepokoi lub z czegoś się cieszysz. Pani powie Ci, jak dziecko sprawuje się w ciągu dnia. Zdarza się, że w pierwszych dniach dziecko nie pozostawia na nauczycielce "suchej nitki" lub fantazjuje na temat przedszkola. Przyczyny - rozczarowanie, że pani wzięta na kolana innego malca, że zbyt szybko nie zareagowała na prośbę dziecka. Postaraj się uważnie je wysłuchać, bez komentarzy i pouczania. Rozmawiaj o tym z nauczycielką, pomoże Ci ustalić przyczynę antypatii i odpowiednio temu zaradzić.

RADA 6

JEŚLI ZNÓW SIUSIA W MAJTKE

Zdarza się, że w pierwszych tygodniach dziecko moczy się. Przyczyny mogą być błahe:

- dziecko było pochłonięte zabawą,
- nie dało sobie rady z odpięciem spodni;
- krępowano się poprosić nauczycielkę o pomoc.

Mokre majtki to sposób, by mama i pani poświęciły mu więcej uwagi. Naturalnie nie robi tego świadomie. Nie krzycz więc na dziecko i nie zawstydzaj go. Okazuj za to dużo czułości i troski. Na wypadek "wypadki" daj maluchowi zapasową bieliznę.

RADA 7 i OSTATNIA

Nie zabieraj dziecka do domu kiedy płacze przy rozstaniu – w ten sposób nie pomagasz mu w trudnej sytuacji. Jeśli zrobisz to choć raz będzie wiedziało, że łzami

można dużo wymusić. Możesz być pewna (pewny), że przy kolejnej okazji będzie płakało jeszcze bardziej.

Wielu rodziców mówi wtedy "może za miesiąc, może za rok". Warto sobie zdać sprawę, że tego rodzaju próby jeszcze wielokrotnie czekają je w życiu. Pójście do nowej szkoły, egzamin, praca - wszystko to są sytuacje stresujące, z którymi trzeba sobie dawać radę.

JEDNAK NAJWAŻNIEJSZA RADA TO:

JEŚLI POCZUJESZ, ŻE NIC Z TEGO, ŻE CHYBA NIGDY NIE PRYZYWCZAISZ SIĘ DO PRZEDSZKOLA, POMYŚL: MNÓSTWO RODZICÓW JUŻ PRZEZ TO PRZESZŁO – DAM RADĘ I JA!!!

JUTRO BĘDZIE LEPIEJ !!!

Agata Dziechciarczyk

„Czas do przedszkola”

Kończy się lato, kończą wakacje
Rozpoczynamy nowe atrakcje

Gry i zabawy śpiewy i tańce
Naukę języków, ruchowe harce

Wycieczki w plener, zabawy w ogrodzie
Cały rok szkolny, przy dobrej pogodzie

Koledzy w grupie śmieją się do siebie
Pani najlepsza, wita już Ciebie

Lalki i wózki, misie, piłeczki
Przeróżne książki, a w nich bajeczki

Klocki w szufladach posegregowane
Wyglądają dzieci, chcą być układane

Samochody na półkach, obok garaże
Gotowe do jazdy i nowych wrażeń

Gry, puzzle, karty cierpliwie czekają
Do pracy przy stole Dzieci zapraszają

W kuchni już błyszczą nowiutkie garnki
Czajnik nalewa wodę w filiżanki

Grają wesoło wszystkie instrumenty
Byś nie był smutny tylko uśmiechnięty

W ruch pójda kredki i czyste karteczki
Ty narysujesz piękne obrazeczki

Kolorowe farby też do pracy chętne
By malować z tobą czarodziejskim pędzlem

Będzie zabawa, będzie nauka
I dla starszaka i dla malucha

Rozpoczynamy Przedszkolny Rok
Przygoda czeka na Ciebie, co krok

Opowiesz mamie, gdy wrócisz do domu
Co dziś nowego było w przedszkolu

MAMO, IDE DO PRZEDSZKOLA

Mamuś, wstajemy! Załóż mi proszę wygodne dresy i kapcie, których nie będę musiał wciskać siłą. Zostaw w szatni coś na przebranie – wiesz, czasem tyżka tańczy w zupie, czasem żal mi zostawić w sali zabawki i... toaleta tak daleko wydaje się wtedy. Mamuś, wiem, że moje pójście do przedszkola przeżywasz bardziej niż ja. Jestem twoim skarbem, kruszynką, maluszkim, żabką, księżniczką, misiaczkiem... wiem mamciu wiesz co, muszę ci powiedzieć, że nam obojgu będzie trudno się rozstać. Ale tylko na początku, kilka dni. No może kilka, kilka. I wiesz co, mamciu? Może przyjsć mi do głowy (najczęściej w przedszkolnej szatni) kurczowe trzymanie się twojej nogi, trzymanie twoich rąk, błaganie, żebyś mnie nie zostawiała, nie porzuciła, nie odchodziła beze mnie! Mamciu bądź silną kobietą – twoja siła ducha pomoże mi oswoić się z nową sytuacją. Dokonaś dobrego wyboru! Nie ma nic piękniejszego niż szansa mojego rozwoju wśród rówieśników. Zobacysz, jeszcze zaskoczę cię mamciu wierszykiem wypowiedzianym z pamięci... piosenką zaśpiewaną dla ciebie... rysunkiem o naszej miłości... samodzielnie ubranymi spodenkami... a może nawet uświadomię sobie, że sprzątanie po zabawie, to nie taki diabeł jak go malują. Dzięki tobie, mogę nauczyć się tego wszystkiego w przedszkolu. Tylko musisz wierzyć we mnie – będzie dobrze! Tylko bądź dzielna. Nie płacz za mną w pracy i po drodze do niej – nie robisz mi krzywdy. Nie żegnaj się ze mną zbyt długo, przed wejściem do Sali ukochaj mnie najmocniej, najmocniej, najmocniej na ucho szepnij, że kochasz, że wrócisz i... idź odważnie. Nie zastanawiaj się czy dobrze zrobisz oddając mnie do przedszkola – ty mnie nie oddajesz, ty mnie rozwijasz. Nie przerażaj się moim płaczem podczas pierwszych dni – w ten sposób chcę ci powiedzieć, że będę tęsknił, że cię kocham... a ty mamciu, swoją mądrością, rozsądkiem i konsekwencją naucz mnie proszę czekać na ciebie ze spokojem w moim małym serduszkach, a obiecuję, że za jakiś czas sam będę cię ciągnął cię za rękę do moich przedszkolnych przyjaciół... wszyscy potrzebujemy czasu na odwagę

DRODZY RODZICE!

Może POMÓC!

- ▶ Krótkie pożegnanie
- ▶ Niepoganianie dziecka
- ▶ Szybkie opuszczenie przedszkola
- ▶ Spokój i opanowanie
- ▶ Dotrzymywanie obietnic:
np. przyjdę po
leżakowaniu
- ▶ Uśmiech rodzica
- ▶ Dziecko
przyprowadzone
na własnych
nogach

Pożegnanie w przedszkolu

- ▶ Słowa typu:
 - *Milej zabawy,*
 - *baw się dobrze,*które sugerują, że
w przedszkolu jest fajnie

Warto UNIKAĆ

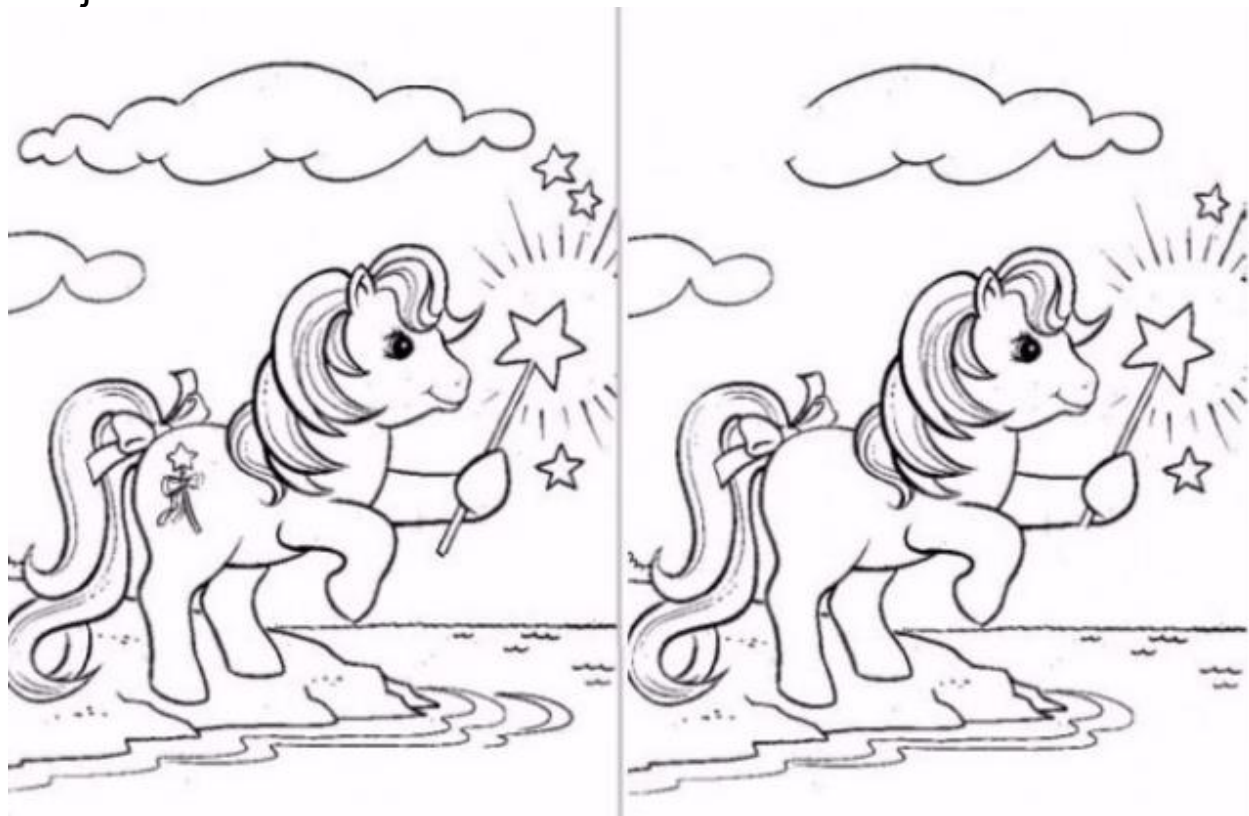
- ◀ Długie pożegnania
- ◀ Przeciągające się rozmowy pod salą
- ◀ Kłamstwa typu: mama idzie do sklepu/do auta i za chwilę wróci
- ◀ Stanie w drzwiach lub pod drzwiami i obserwowanie i nasłuchiwanie
- ◀ Dziecko na rękach - trudniej będzie Wam się rozstać
- ◀ Straszanie dziecka zabranieniem zabawki
- ◀ Zbyt późne wyjście z domu, poganianie dziecka

- ◀ Niedotrzymywanie obietnic
np. "odbiorę cię po obiedku"

Zakazane zwroty:

- *nie bój się*
- *przepraszam, ale musisz tu dzisiaj zostać*
- *przykro mi, ale muszę iść do pracy*

Małe co nieco dla naszych przedszkolaków
Znajdź różnice:

Pokoloruj obrazek

